Mensahe Tatlo

Ang Ikatlong Yugto ng Awit ng mga Awit—
Tinawag upang Mamuhay sa Pag-akyat sa langit bilang Bagong Nilikha
sa Pagkabuhay na muli

Babasahin sa Kasulatan: A. A. 3:6—5:1

I. Sa ikatlong yugto ng kanyang karanasan, ang mangingibig ni Kristo ay tinawag upang mamuhay sa pag-akyat sa langit upang maging ang pinagandang mangingibig ni Kristo bilang bagong nilikha sa pagkabuhay na muli—A. A. 3:6—5:1.

II. "Sumama ka sa akin mula sa Lebanon, kasintahan ko. / Sumama ka sa akin mula sa Lebanon. / Tumanaw ka mula sa taluktok ng Amana, / Mula sa taluktok ng Senir at ng Hermon, / Mula sa mga yungib ng mga leon, / Mula sa mga bundok ng mga leopardo"—4:8:

A. Tinatawag ni Kristo ang Kanyang mangingibig upang mamuhay kasama Niya sa Kanyang pag-akyat sa langit, kung paanong tinawag Niya siya upang manatili sa Kanyang krus—2:14:

1. Hinihiling ni Kristo sa Kanyang mangingibig bilang Kanyang kasintahang babae na tumanaw kasama Niya mula sa Kanyang pag-akyat sa langit (Lebanon), ang pinakamataas na dako ng katotohanan (Amana) at ng tagumpay ni Kristo sa Kanyang pakikipaglaban (Senir, nangangahulugang "malambot na kutamaya," at Hermon, nangangahulugang "pagkawasak"), at mula sa mga makalangit na dako ng mga kaaway (ang mga yungib ng mga leon at mga bundok ng mga leopardo).
2. Kapag ang mangingibig ni Kristo ay namumuhay sa pag-akyat sa langit, siya at si Kristo ay namumuhay sa iisang kalagayan, ang kalagayan ng pag-akyat sa langit, upang maging mag-asawa; sila ay magkatulad sa buhay at kalikasan, ganap na tumutugma sa isa't isa.

B. Ang mamuhay sa pag-akyat sa langit ay ang patuloy na mamuhay sa ating espiritu; kapag namumuhay tayo sa ating espiritu, naihuhugpong tayo sa umakyat sa langit na Kristo sa kalangitan—Efe. 2:22; Gen. 28:12-17; Juan 1:51; Apoc. 4:1-2; Heb. 4:12, 16.

C. Kailangan nating matutuhang ikubli ang ating sarili sa lihim na dako ng Kataas-taasan, sa umakyat sa langit na Kristo, kinukuha Siya bilang ating pinaninirahang lugar—Awit 91:1, 14-16; cf. A. A. 2:14:

1. Ang kunin ang Diyos bilang ating walang hanggang pinaninirahang lugar ay ang pinakamataas at pinakaganap na pagdaranas sa Diyos—Awit 90:1-2.
2. Kung kukunin natin ang Diyos bilang ating pinaninirahang lugar, matatanto natin na ang haba ng ating buhay sa lupa ay maikli at punô ng mga kasalanan at mga paghihirap—bb. 3-12.
3. Kailangan nating manirahan sa Diyos, namumuhay sa Kanya sa bawat minuto, sapagkat sa labas Niya ay may mga kasalanan at mga paghihirap—b. 8; Juan 16:33.
4. Naninirahan tayo sa Diyos sa pamamagitan ng paninirahan sa ating espiritu, ang pinaninirahang lugar ng Diyos; sa ating espiritu at sa ekklesia, mamamasdan natin ang Kanyang kagandahan at malalalinan tayo ng Kanyang kagandahan upang maging ang pinagandang bagong nilikha—Efe. 2:22; Roma 8:6; Awit 27:4; Isa. 60:7b, 19b; 62:3; A. A. 3:11; Kaw. 12:4a.

III. "Si Haring Solomon ay gumawa para sa sarili ng [palangkin] / Mula sa kahoy ng Lebanon. / Ginawa niyang pilak ang mga haligi niyon, / Ang likod niyon ay ginto, / At ang upuan ay kulay-ube; / Ang loob niyon ay [nilatagan ng] pag-ibig / Ng mga anak na babae ng Herusalem"—A. A. 3:9-10:

A. Sa pamamagitan ng nagtatranspormang gawain ng Espiritu sa loob natin, tayo ay nagiging ang gumagalaw na sisidlan ni Kristo, ang karwahe ni Kristo, ang "sasakyan" ni Kristo, para sa pagkilos ni Kristo sa loob ng *Katawan* at para sa Katawan ni Kristo—cf. 2 Cor. 2:12-17.

B. Itinatayo tayong muli sa pamamagitan ng Dibinong Trinidad upang ang ating panlabas na estruktura ay ang nabuhay na muli at umakyat sa langit na pagkatao ni Hesus, at ang ating panloob na palamuti ay ang ating pag-ibig sa Panginoon—A. A. 3:9-10:

1. Si Kristo bilang ating Haring Solomon ang gumagawa sa atin na maging palangkin para sa Kanyang sarili; ang ating responsabilidad ay ang ihandog lamang ang ating pag-ibig sa Kanya at kusang-loob na ihandog ang ating sarili sa Kanya—Juan 21:15-17; Awit 110:3.
2. Ang ating panloob na katauhan ay dapat na "[nalalatagan] ng pag-ibig" (A. A. 3:10); ang pag-ibig sa Panginoon ay magpapanatili sa atin sa kinasasaklawan ng pagtataglay kay Kristo bilang ating pagkatao, iniingatan ang ating pagkatao sa loob ng pamimilit ng Kanyang pagmamahal—2 Cor. 5:14.

C. Sa pamamagitan ng pag-ibig natin sa Panginoon sa isang personal, magiliw, pribado, at espiritwal na paraan, ang ating natural na katauhan ay ginigiba, at tayo ay muling hinuhubog sa pamamagitan ng nagtutubos na kamatayan ni Kristo na Anak (mga haliging gawa sa pilak), ng dibinong kalikasan ng Diyos Ama (salalayan), at ng Espiritung nagbibigay-buhay na namumuno sa loob natin (upuan na kulay-ube) habang kinukuha natin si Kristo bilang ating Hari sa pamumuno ng Espiritu—A. A. 3:10; cf. Roma 8:28-29; 2 Cor. 4:16-18.

IV. Sa pamamagitan ng pamumuhay natin sa pag-akyat sa langit bilang bagong nilikha sa pagkabuhay na muli, tayo ay nagiging pribadong halamanan ni Kristo para sa Kanyang kasiyahan—A. A. 4:10-15:

A. "[Pagkaganda] ng iyong pag-ibig, kapatid ko, kasintahan ko! / Higit na mainam ang iyong [pag-ibig] kaysa alak, / At ang [halimuyak] ng iyong mga [ungguwento] / Kaysa anumang [espesiya]!"—b. 10:

1. Sinasabi ng naghahanap na ang pag-ibig ng Panginoon ay *mas mainam* kaysa alak, subalit sinasabi ng Panginoon na ang pag-ibig ng naghahanap ay *higit na mainam* kaysa alak; bagama't pinahahalagahan natin ang pag-ibig ng Panginoon, hindi natin maarok kung gaano kahalaga ang Kanyang pag-ibig sa atin; ipinakikita nito na maging sa pag-ibig *Niya* sa atin, Siya ang may pagkauna—cf. 1:2; Roma 8:37; 2 Cor. 5:14.
2. Sa pamamagitan ng pag-ibig sa Panginoon, ang naghahanap ay tinitigmakan ng Espiritu, hinuhulma ng Espiritu sa pagpapasailalim sa Espiritu, upang kapwa magpalabas ng *halimuyak ni Kristo* at maging isang halimuyak ni Kristo—A. A. 4:10b, 11b; Juan 12:3; 2 Cor. 2:15.

B. "[Mula sa] iyong mga labi, o kasintahan ko, ay [tumutulo ang sariwang pulot]; / Pulot at gatas ay nasa ilalim ng iyong dila"—A. A. 4:11a:

1. Ang gatas at pulot, na pagsasama kapwa ng buhay-hayop at buhay-halaman, ay dalawang aspekto ng buhay ni Kristo—ang nagtutubos na aspekto at nagpapasibol na aspekto—Deut. 8:8; 32:13-14; Juan 1:29; 12:24; Mat. 26:26-28.
2. Lalo na kapag tayo ay mahina sa espiritu at lumalapit sa Panginoon upang maranasan at iaplay Siya, nadarama natin na Siya ang gatas at ang pulot, ang kasaganaan at ang katamisan ng buhay ni Kristo—2 Cor. 12:9-10.
3. Pinanunumbalik ng pulot ang mga nasugatan, at pinakakain ng gatas ang mga bago; nakapag-imbak ang naghahanap ng napakaraming kayamanan sa loob niya anupat tila nasa ilalim ng kanyang dila ang pagkain, at maaari siyang mamahagi sa mga nangangailangan sa anumang panahon—Isa. 50:4; Efe. 4:29; Awit 45:1-2.
4. Ang katamisang ito ay hindi naibubunga nang magdamag kundi nanggagaling sa mahabang panahon ng pagtitipon, panloob na gawain, at maingat na pag-iimbak—cf. Exo. 29:30; Awit 92:13-14.

V. "Halamanang nababakuran ang kapatid ko, ang kasintahan ko; / [Isang balong na nasasarhan], isang bukal na natatakpan… / Isang bukal ng mga halamanan, / Balon ng mga tubig na buháy, / At dumadaloy na batis mula sa Lebanon"—A. A. 4:12, 15:

A. Sa puntong ito ng kanyang espiritwal na pagsulong, ang mapagmahal na naghahanap ng Panginoon ay naging isang halamanan para sa pribadong kasiyahan ni Kristo; hindi siya isang bukás na halamanan kundi isang nabakurang halamanan, isang natakpang halamanan; ang lahat ng mayroon siya ay sukdulang para sa kaluguran ng kanyang Minamahal at hindi para sa kaninuman:
   1. Kung ang mga mananampalataya ay magsasara pa nang kaunti at magtatakip pa nang mas mahigpit, ang kanilang gawain ay magiging higit na nananagumpay; pagkalooban nawa tayo ng Panginoon ng biyaya at magsagawa ng mas malalim na gawain sa loob natin sa pamamagitan ng krus nang sa gayon ay makapag-ugat tayo nang malalim at makapamuhay ng isang nakakubling buhay "sa lihim" upang tuparin ang mga kahingian ng Diyos at bigyang-kasiyahan ang Kanyang puso—Mat. 6:6; 13:20-21.
   2. Ang buhay-Kristiyano para sa buhay-ekklesia ay isang buhay sa mga kalaliman, isang buhay na maaaring "[mag-ugat] pailalim at [mamunga] paitaas"—Isa. 37:31.

B. "Naglagay [si Jehovah na] Diyos ng isang halamanan sa silangan ng Eden, at inilagay Niya roon ang taong Kanyang nilalang" (Gen. 2:8); ayon sa Biblia, isang halamanan ang pinakaunang kaisipan ng Diyos; ang *Eden* ay nangangahulugang "kaluguran," nagpapakita na ninanais ng Diyos na bigyang-lugod at bigyang-kasiyahan ang tao at pasayahin siya.

C. Ang buhay-ekklesia ay ang halamanan ng Diyos, ang bukirin ng Diyos, upang tayo ay lumago sa paglago ng Diyos at matransporma sa pamamagitan ng kayamanan ng Diyos upang maging gusali ng Diyos—b. 8; Col. 1:10; 2:19; 1 Cor. 3:9; Apoc. 22:1-2; cf. Exo. 25:31-32.

D. Inilagay ng Diyos ang tao sa halamanan "upang…bungkalin [ito] at ingatan [ito]"—Gen. 2:15:
   1. Ang pagbubungkal ng tao sa lupa ay upang lumago ang buhay, lalo na ang puno ng buhay, para sa katuparan ng unang aspekto ng layunin ng Diyos—ang ihayag ng tao ang Diyos sa Kanyang larawan; ang bungkalin ang lupa ay ang tuosin ang ating puso upang gawin itong mabuting lupa kung saan makalalago si Kristo—1:26a; Mat. 13:3-23.

2. Ang pag-iingat ng tao sa lupa ay upang protektahan ang halamanan mula sa kaaway ng Diyos para sa katuparan ng ikalawang aspekto ng layunin ng Diyos—ang tuosin ng tao si Satanas sa pamamagitan ng awtoridad ng Diyos; ang pag-iingat sa lupa ay ang hindi pagbibigay ng anumang puwang para kay Satanas bilang puno ng kaalaman, ang puno ng kamatayan—Gen. 1:26b; 2 Cor. 5:4; 11:3; 1 Cor. 15:26; cf. Lev. 5:2.

E. Tinatamasa natin si Kristo para sa pagtatamasa at kasiyahan ni Kristo; ang Panginoon ay lahat-lahat sa atin upang matamasa Niya ang lahat ng mula sa atin—A. A. 1:12-14; 4:12-14; 5:1.

F. Sa halamanang ito ay may isang bukal at isang balon ng buháy na tubig; ang Diyos Ama ang bukal, ang Diyos Anak ang balon, at ang Diyos Espiritu ang dumadaloy na batis nang sa gayon ay matamasa natin ang dumadaloy na Tres-unong Diyos upang tayo ay maging Bagong Herusalem—4:15; Juan 4:14b.

G. "Gumising ka, O hanging [mula sa hilaga], / At pumarito ka, O hanging [mula sa timog]! / Humihip ka sa aking halamanan, / Upang ang bango niya'y humalimuyak"—A. A. 4:16a:

1. Ang hanging mula sa hilaga (malamig, matindi, mapait, at mahirap) at ang hanging mula sa timog (mainit-init, banayad, nakapananariwa, at kaaya-aya) ay dalawang magkaibang kapaligiran na ginagamit ng Panginoon upang sanayin ang mga mananampalataya na tamasahin Siya bilang kanilang lihim ng kasapatan—Fil. 4:11-13, 5-7; 1:20.
2. Natatanto ng naghahanap sa Panginoon na ang lahat ng suliranin ay nagmumula sa loob at hindi sa labas; nalalaman niyang hangga't napupuspos siya ng Espiritu bilang presensiya ng Tres-unong Diyos, maaari siyang mamuhay at maghayag kay Kristo nang maligaya sa anumang kapaligiran.

© 2026 Living Stream Ministry